

РЕШЕНИЕ

№ 42032

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9211** по описа за **2025** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл.208-228 от Административнопроцесуалиния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на „Керанов комерс“ ООД срещу решение № 2523/07.07.2025 г. по н. а. х. д. № 7478/2025г. на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 812836-F804128/10.02.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ на Централно управление на Националната агенция за приходите. С НП на основание чл. 278б, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 15666 лева, за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България (Наредбата).

В касационната жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че в АУАН и НП липсват ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено; неизяснена е правната квалификация. Излагат се съображения, че несъответствието на санкцията с тежестта на нарушението се възприема в практиката на СЕС като нарушение на принципа на пропорционалността. Искане се отмяна на решението, както и на НП. Претендират се разноски.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба и

претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

Административен съд София - град, XX-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Решението на районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

Във връзка с доводите на касатора е необходимо да се отбележи следното. Разпоредбата на чл. 127и от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. На свой ред чл. 15, ал. 1 от Наредбата предвижда, че „лице, което предварително е декларирано данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал.1 и съгласно съответното приложение“. Същата наредба е цитирана с наименованието ѝ в цялост в протокола за отстраняване на техническо средство за контрол № 231403353251_4/27.12.2024г., съставен в присъствието на управителя на дружеството. От приложените в преписката писмени доказателства, в т. ч. протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231403353251_6/27.12.2024г., също съставен в присъствието на управителя на дружеството, безпротиворечиво се установява, че стоката е внос от Х.. Също така безспорно се установява, а и не се оспорва от страните, че

дружеството не е декларирало предварително данни за превоз на стоки с висок фискален риск от друга държава-членка на Европейския съюз. Съгласно чл. чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е определен правилно, предвид стойността на стоката. Нарушението и правната му квалификация са описани с достатъчна яснота и съответстват помежду си. Обстоятелствата по делото не обосновават извод за непропорционалност на наложената санкция, предвид размера и стойността на стоката, попадаща в списъка на СВФР с кодове по Комбинираната номенклатура, утвърден със заповед № ЗМФ - 1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите, в сила от 01.01.2024г. Съгласно чл. 4 от Наредбата, списъкът на стоките с висок фискален риск се утвърждава със заповед на министъра на финансите по мотивирано предложение на изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл. 127а, ал. 7 от ДОПК; заповедта и списъкът се публикуват на интернет страниците на Министерството на финансите и на Националната агенция за приходите в деня на издаването на заповедта, като в заповедта се определя срок за влизането ѝ в сила, който не може да бъде по-кратък от 3 дни. В този списък се съдържа кодът на процесната стока: 0701 10 00. Съгласно чл.127и, ал.1 ДОПК, при превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/ разтоварване. Разпоредбата съдържа две отделни задължения на адресатите. В случая не е изпълнено първото от тях – предварителното деклариране, което само по себе си е основание за прилагане на санкция съгласно чл.278б, ал.3 ДОПК. Размерът ѝ е определен в нормативноустановения размер – 40 % от стойността на стоката съгласно представената фактура от 29.11.2024г.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 130 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2523/07.07.2025 г. по НАХД № 7478/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14 състав.

ОСЪЖДА „Керанов комерс“ ООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 130 (сто и тридесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.